

РЕШЕНИЕ

№ 4683

гр. София, 08.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 21.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **3916** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 268 от ДОПК, във вр. с чл. 145 и сл. от АПК.

Постъпила е жалба от Р. С. К. , [ЕГН] с адрес [населено място], [улица],вх.А,ет.7,ап.56 против решение № ПИ-145/11,04,2022г на Директора на ТД на НАП- С.,с което е потвърдено Разпореждане № С220022-137-0003734/22,03,2022г на Ц. В.- публичен изпълнител при ТД на НАП-С..Релевирани са доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като се претендира отмяната му.В с.з. редовно призован се явява лично и моли съда да уважи жалбата по съображенията,изложени в нея.

Ответната страна – Директора на ТД на НАП С., чрез упълномощения си процесуален представител – юрк.Р., счита, че атакуваният административен акт е законосъобразен, а подадената срещу него жалба е неоснователна.Претендира разноси.

След като съобрази становищата на страните, събраните по делото доказателства и след служебна проверка за законосъобразността на обжалвания административен акт и на осн. § 2 от ДР на ДОПК, във вр. с чл. 168 от АПК, настоящият състав на съда приема за установено следното:

С Разпореждане № С220022-137-0003734/22,03,2022г на Ц. В.- публичен изпълнител при ТД на НАП-С. /стр.16-18/ е отказано прекратяването поради изтекла погасителна давност на публични задължения за фонд ДОО и Фонд ДЗПО, както и здравно осигурителни вноски, декларирани с данъчна декларация № 220021403702946, подадена на 25.04.2014г за данъчни периоди 01.01-31.12.2013г. Със същото разпореждане са отписани по давност идентични публични задължения за

периода 01.01.2012г по данъчната декларация,подадена на 22.04.2013г,както и задължение за глоба на наказателно постановление от 2012г.Получаването на разпореждането е станало на 22.03.2022г,като на 28,03,2022г е подадена жалба до Директора на ТД на НАП С./стр.7-8/.По жалбата в законоустановения срок /чл.267 ДОПК/,изтекъл на 11,04,2022г решаващият административен орган е постановил решение № ПИ-145/11,04,201229г,с което е отхвърлил жалбата на Р. К. против оспореното разпореждане.Решението е получено на 13,04,2022г,а с жалба от 18,04,2022/стр.5/ К. е оспорил пред съда потвърждаването на разпореждането.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 268 ДОПК, от надлежна страна, чийто законни интереси са били засегнати от издадения от органа индивидуален административен акт, което я прави процесуално допустима.

Спорът понастоящем между жалбоподателя и приходната администрация е правен и се състои в тълкуване на разпоредбата на чл.171 ал.1 и 2 ат ДОПК.Няма спор по фактите в производството: С Разпореждане № С220022-137-0003734/22,03,2022г на Ц. В.- публичен изпълнител при ТД на НАП-С. /стр.16-18/ е отказано прекратяването поради изтекла погасителна давност на публични задължения за фонд ДОО и Фонд ДЗПО,както и здравно осигурителни вноски,декларирани с данъчна декларация № 220021403702946,подадена на 25.04.2014г за данъчни периоди 01.01-31.12.2013г.Със същото разпореждане са отписани по давност идентични публични задължения за периода 01.01.2012г по данъчната декларация,подадена на 22.04.2013г,както и задължение за глоба на наказателно постановление от 2012г.В разпореждането ясно е посочено,че за събиране на вземанията е образувано изпълнително дело № 22150013865/2015г.Т.е по реда на ДОПК е образувано изпълнително производство по по подаданета ГДД по ЗДДФЛ за 2013г.В рамките на изпълнителното производство е издадено постановление за налагане на обезпечителни мерки № С-190022-022-0087250/26.09.2019г.Същото действително не е било връчено на жалбоподателя,поради неоткриването му на адреса- стр.23,24 от делото,но са спазени ОУ на пощенския оператор и разпоредбата на чл.32 от ДОПК за връчване на документи на лицата в рамките на изпълнителното производство.Постановлението е връчено на Т. Б. АД,от която е постъпил отговор на 10.10.2019г. Ето защо и съгласно представените и приети по делото писмени доказателства се установява,че давностния срок е спрял с ПНОМ от 26.09.2019г,пради което и на основание чл.172 ал.1 т.5 от ДОПК давностният срок по отношение на тези задължения е спрял за една година.

При така изложеното от правна страна съдът намира,че жалбата е неоснователна поради следното: Съгласно чл.171 ал.1 от ДОПК Публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок.Към дата 22,03,2022/датата на оспореното разпореждане/ погасени по давност биха били само задълженията възникнали до м.12,2012година включително и то само ако давността за тяхното събиране не е прекъсната.В случая обаче спрямо жалбоподателя е образувано изпълнително дело и с постановление от 26,09,2019г за налагане на обезпечителни мерки давността за изпълнение на публичните му задължения е прекъсната ,поради което и спрямо посочените вземания за за осигурителни вноски ,дължими в периода 01.01.2013-31.12.2013г е приложима нормата на чл.171 ал.2 от ДОПК.Същите е следвало да бъдат платени до 30.04.2014г,поради което и давността за тях е започнала да тече на 01.01.2015г. Ето

защо и към 22.03.2022г същата не е изтекла и евентуално би изтакла към дата 01.01.2024г.

С оглед горното съдът намира решение № ПИ-145/11,04,2022г на Директора на ТД на НАП– С.,с което е потвърдено Разпореждане № С220022-137-0003734/22,03,2022г на Ц. В.- публичен изпълнител при ТД на НАП-С. за законосъобразен административен акт,поради което и жалбата срещу него следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на спора и при направено искане за това , на ответника по спора следва да бъдат присъдени и направените по делото разноски в размер на 300 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 172, ал. 2, предложение трето от АПК, Административен съд – София – град, 3 отделение, XIII състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на Р. С. К. , [ЕГН] с адрес [населено място], [улица],вх.А,ет.7,ап.56 против решение № ПИ-145/11,04,2022г на Директора на ТД на НАП– С.,с което е потвърдено Разпореждане № С220022-137-0003734/22,03,2022г на Ц. В.- публичен изпълнител при ТД на НАП-С..

ОСЪЖДА Р. С. К. , [ЕГН] с адрес [населено място], [улица],вх.А,ет.7,ап.56 да заплати на ТД на НАП, [населено място] сумата в размер на 300 лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: